

РЕШЕНИЕ

№ 79

гр. Стара Загора, 04.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, ПА ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети ноември през две хиляди двадесет и пета година в следния състав:

Председател: Мариана М. Мавродиева

Членове: Веселина К. Мишова
Орлин Н. Летов

при участието на секретаря Катерина Ив. Маджова като разгледа докладваното от Орлин Н. Летов Въззивно гражданско дело № 20255500500713 по описа за 2025 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

С решение № 817/20.08.2025 г. по гр. д. № 4779/2024 г. на Районен съд – Стара Загора е уважен предявеният от Д. Д. В., ЕГН *****, срещу Община С.З. конститутивен иск с правно основание чл. 188, т. 1 КТ, вр. чл. 357, ал. 1 КТ, като съдът е отменил заповед № 101/23.10.2024 г., издадена от секретаря на Община С.З., с която на ищеца, заемащ длъжността началник звено „Градска мобилност“ при Община С.З., е наложено дисциплинарно наказание „забележка“.

За да постанови обжалваното решение, районният съд е приел, че процесната заповед е немотивирана, тъй като от нея не може да се извлече в какво точно се изразяват нарушенията, извършени от страна на ищеца, като не е посочен и периодът, за който се отнасят тези нарушения. Дори да се приеме, че заповед за налагане на дисциплинарно наказание е мотивирана, по делото не се установява, че именно поради виновно поведение на ищеца и нарушение на негови конкретни задължения е настъпило според работодателя ескалация на междуличностните отношения в колектива. Ето защо предявеният иск за отмяна на наложеното дисциплинарно наказание е основателен.

Ответникът Община С.З. е подала въззивна жалба срещу решението, в която твърди, че същото е неправилно поради нарушение на материалния закон и необоснованост. Жалбоподателят сочи, че процесната заповед е мотивирана, както и че същата е издадена при спазване на процедурата за

налагане на дисциплинарно наказание. Неправилен се явява изводът на съда, че ищецът Д. В. не е разбрал за процедурата. Излага твърдения, че като началник на звено „Градска мобилност“ ищецът не е предприел необходимите мерки за потушаване на напрежението и е допуснал подчинените му служители да имат поведение, предизвикващо конфликтни ситуации, не е преустановил неетичното поведение на подчинените си служители и не е допринесъл за подобряване на работната среда и ефективното изпълнение на служебните задължения. С бездействието си ищецът е допуснал влошаване на работната среда и ескалиране на междуличностните отношения на служителите, поради което е налице дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 187, ал. 1, т. 3 и т. 10 КТ. Предвид изложеното, въззивникът моли първоинстанционното решение да бъде отменено, а искът за отмяна на процесната заповед да бъде отхвърлен като неоснователен. Релевирано е искане за присъждане на разноски по делото.

Въззиваемият Д. Д. В. не е подал в законоустановения срок писмен отговор на въззивната жалба, но в проведеното на 26.11.2025 г. о.с.з. развива доводи за нейната неоснователност.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 259, ал. 1 ГПК, поради което е допустима.

Съгласно чл. 269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта - в обжалваната му част, като по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата.

Първоинстанционното решение е валидно и допустимо.

Районен съд – Стара Загора е бил сезиран с конститутивен иск с правно основание чл. 357, ал. 1 КТ, вр. чл. 188, т. 1 КТ.

Настоящият съдебен състав споделя изцяло фактическите и правни изводи на районния съд, поради което по отношение на тях на основание чл. 272 ГПК препраща към мотивите на обжалваното решение.

Не е спорно между страните, а и от представените по делото трудов договор № 51/11.06.2015г и допълнително споразумение от 21.05.2020г. се установява, че между Община С.З. и ищеца Д. В. е възникнало трудово правоотношение, по което последният е назначен на длъжност „специалист“ в Звено „Градска мобилност“ към общината, като считано от 01.06.2020г. ищецът заема длъжността „началник отдел“ в същото звено.

От заповед № 101/23.10.2024 г., издадена от секретаря на Община С.З., се установява, че на ищеца е наложено дисциплинарно наказание „забележка“ на основание чл. 188, т. 1 КТ. В заповедта са посочени следните причини за налагане на наказанието: 1/ създаване на обидна и враждебна работна среда; 2/ допуснато е неетично поведение между служителите и поведение на

тормоз; 3/ служителите не уважават мнението на колегите си; 4/ противоречията между служителите са ескалирали до нетърпимост и влошаване на работната среда.

В мотивите на заповедта е посочено, че тази обстановка била установена след обследване на постъпили от служители на звеното „Градска мобилност“ сигнали за влошена работна среда. Изложени са съображения, че ръководителят на звеното е длъжен да предприеме необходимото за преодоляване на конфликтите, а ищецът не бил предприел никакви мерки за овладяване на конфронтацията между служителите и не бил реагирал на възникналия проблем. Установявало се, че като началник на звеното ищецът не е предприел необходимото за потушаване на конфликтите, допуснал е подчинените му да имат конфликтно поведение, не е преустановил неетичното поведение на подчинените му служители и не е допринесъл за подобряване на работната среда. Посочено е още, че Д. В. е бездействал и така, без да осъзнава, е допуснал влошаване на работната среда и ескалиране на междуличностните отношения между служителите. Ето защо в случая е налице дисциплинарно нарушение на чл. 187, ал. 1 т. 3 – неизпълнение на възложената работа и т. 10 КТ - неизпълнение на други трудови задължения, предвидени в закони и други нормативни актове, в правилника за вътрешния трудов ред на Община С.З.. Работодателят е посочил и кои са конкретните задължения на ищеца, които последният не е изпълнил: т. 5.1 от длъжностната му характеристика; чл. 14, 15 и 16 от Кодекса за етично поведение на служителите от общинската администрация; чл. 187 ал. 1 т. 3 и т. 10 КТ и чл. 31, т. 2, т. 12, 13, 14 и 15 от Правилника за вътрешния трудов ред.

Съгласно чл. 195, ал. 1 КТ дисциплинарното наказание се налага с мотивирана заповед, в която се посочват нарушителят, нарушението и кога е извършено то, наказанието и законният текст, въз основа на който се налага. Чрез очертаване на фактическите и правните основание за налагане на дисциплинарно наказание се осигурява защитата на работника или служителя, който трябва да знае за какво нарушение на трудовата дисциплина се налага наказанието, а от друга страна, по този начин се очертава предметът на съдебния контрол за законосъобразност в случай на съдебно оспорване на дисциплинарното наказание.

Съгласно установената практика на ВКС /така - решение № 339/19.11.2012 г. по гр. дело № 1688/2011 г. на ВКС, Г.К., III г.о.; решение № 277/09.10.2012 г. по гр. дело № 1579/2011 г. на ВКС, Г.К., III г.о. и др./, която се споделя и от настоящия съдебен състав, мотивирането на заповедта е изпълнено при наличие на данни за еднократност на наказанието, спазване на сроковете по чл. 194 КТ и осигуряване на възможност на работника или служителя да се защити ефективно чрез индивидуализиране на нарушението по начин, който не буди съмнение относно съществените му белези от обективна и субективна страна. Също така е прието, че задължителните реквизити по чл. 195, ал. 1 КТ могат да се съдържат, както в един акт, така и да препрачат към друг, стига той да е станал достояние на

работника или служителя по време на дисциплинарната процедура и преди връчване на самата заповед.

Окръжен съд – Стара Загора намира, че в случая работодателят – ответник не е спазил изискването за мотивиране на заповедта. В процесната заповед работодателят е изложил единствено общи констатации за наличието на неетично поведение и конфликти между служителите на Звено „Градска мобилност“, водещи до влошаване на работната среда. Въз основа на този извод, работодателят е посочил, че ищецът, в качеството на ръководител на звеното, не е предприел никакви мерки за овладяване на конфронтацията между служителите и не е реагирал при възникване на проблема. В мотивите на заповедта липсва пълно описание на фактите, индивидуализиращи от обективна страна конкретно нарушение на трудовата дисциплина – неизпълнение на задължението на ищеца да осъществява дейностите по организация и контрол в звено „Градска мобилност“ при Община С.З.. Не е посочено в какво се изразяват възникналите между служителите конфликтни ситуации, кога, къде и между кои служители е възникнала конфронтация, респ. не е ясно могъл ли е ищецът да узнае за посочените обстоятелства и да предприеме конкретни действия за разрешаване на конфликтите. Не е посочено въз основа на какви обективни факти работодателят е достигнал до извод за ескалиране на междуличностните отношения между служителите, което да е свързано с бездействието на ищеца. На следващо място, заповедта не е надлежно оформена съобразно изискванията на чл. 195, ал. 1 КТ, тъй като в нея не са посочени конкретни фактически обстоятелства, от които може да се установи кога е извършено твърдяното нарушение, респ. кога същото е било констатирано.

При изложените съображения настоящият състав намира, че заповедта за налагане на дисциплинарно нарушение не е мотивирана съгласно изискванията на чл. 195, ал. 1 КТ. Деянието е описано по начин, който не позволява на служителя да разбере в какво точно се изразява извършеното от него дисциплинарно нарушение, за което му се налага дисциплинарно наказание. Констатираните пороци на заповедта препятстват защитата на служителя срещу наложеното наказание, както и съдебния контрол за неговата законност. Следва да се посочи, че в случая заповедта за налагане на дисциплинарно наказание „забележка“ не е мотивирана и чрез препращане към друг акт на работодателя, обективиращ нарушението на трудовата дисциплина чрез неговите признаци, който акт да е бил доведен до знанието на ищеца.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира, че предявеният иск по чл. 357, ал. 1 КТ, вр. чл. 188, т. 1 КТ е основателен.

При формиран извод за немотивираност на процесната заповед за налагане на дисциплинарно наказание, съдът не дължи произнасяне по останалите възражения на ответника, свързани с наличието на осъществено от ищеца дисциплинарно нарушение.

Тъй като крайният правен извод на настоящата въззивна инстанция съвпада изцяло с този на първоинстанционния съд, въззивната жалба се явява неоснователна, поради което същата следва да бъде оставена без уважение, а обжалваното решение трябва да бъде потвърдено.

В случая въззиваемият не е представил доказателства и не е направил искане за съдебно-деловодни разноски пред Окръжен съд – Стара Загора, поради което такива не следва да му бъдат присъждани.

С оглед разпоредбата на чл. 280, ал. 3, т. 3 ГПК настоящото въззивно решение не подлежи на касационно обжалване.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 817/20.08.2025 г. по гр. д. № 4779/2024 г. на Районен съд – Стара Загора.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____